

— tokia grėsmė gali būti išimtinai pripažinta įrodyta, kai, dėl papildomos apsaugos prašymo sprendžiančios kompetentingos nacionalinės institucijos arba valstybės narės teismų, į kuriuos kreiptasi dėl sprendimo atmesti tokį prašymą, vertinimu, vykstantį ginkluotą konfliktą apibūdinantis aklo smurto laipsnis pasiekia tokį didelį mastą, kad galima pagrįstai manyti, jog, jei civilis būtų grąžintas į atitinkamą šalį arba tam tikrais atvejais į atitinkamą regioną, vien dėl buvimo jų teritorijoje jam iškiltų realus pavojus patirti minėtą grėsmę.

(¹) OL C 8, 2008 1 12.

2009 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Conseil d'État (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Commune de Sausheim prieš Pierre Azelvandre

(Byla C-552/07) (¹)

(Direktyva 2001/18/EB – Genetiškai modifikuotų organizmų apgalvotas išleidimas į aplinką – Išleidimo į aplinką vieta – Konfidencialumas)

(2009/C 90/07)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Commune de Sausheim

Atsakovas: Pierre Azelvandre

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Conseil d'État (Prancūzija) – 1990 m. balandžio 23 d. Tarybos direktyvos 90/220/EEB dėl apgalvoto genetiškai modifikuotų organizmų išleidimo į aplinką (OL L 117, p. 15) 19 straipsnio ir 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybių susipažinti su informacija apie aplinką (OL L 41, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) 4 straipsnio išaiškinimas – Genetiškai modifikuotų organizmų (GMO) „išleidimo vietos“ sąvoka – Ar išleidimas atliekamas tik kadastre įrašytame konkrečiame žemės

sklype, ar didesnėje geografinėje teritorijoje (komunoje, kantone, departamente)? – Pirmuoju atveju, ar galima atsisakyti pateikti nagrinėjamo žemės sklypo kadastro duomenis remiantis viešosios tvarkos apsaugos ir asmenų bei turto saugumo sumetimais?

Rezoliucinė dalis

1. „Išleidimo į aplinką vieta“ 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinamos Tarybos direktyvą 90/220/EEB 25 straipsnio 4 dalies pirmos įtraukos prasme nustatoma atsižvelgiant į visą informaciją, susijusią su minėto išleidimo vieta, pranešėjo nurodyta valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliktas šis išleidimas taikant tos pačios direktyvos 6–8, 13, 17, 20 arba 23 straipsniuose numatytas procedūras, kompetentingoms valdžios institucijoms.
2. Išlyga, susijusi su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų paslapčių apsauga, negali drausti perduoti informaciją, numatytą Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalyje.

(¹) OL C 37, 2008 2 9.

2009 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Corte suprema di cassazione (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Athesia Druck Srl prieš Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Byla C-1/08) (¹)

(Šeštoji PVM direktyva – 9 straipsnio 2 dalies e punktas – 9 straipsnio 3 dalies b punktas – Tryliktoji PVM direktyva – 2 straipsnis – Paslaugos teikimo vieta – Reklamos paslaugos – PVM gražinimas – Atstovas mokesčių klausimais)

(2009/C 90/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Athesia Druck Srl

Atsakovės: Ministero delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Corte suprema di cassazione (Italija) – 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 9 straipsnio 2 dalies e punkto išaiškinimas – Reklamos paslaugos – Paslaugų tiekimo vietos nustatymas – Paslaugos, suteiktos Bendrijos teritorijoje buveinę turinčios įmonės trečiojoje valstybėje įsteigtai įmonei, turinčiai mokesčių atstovą valstybės narės teritorijoje

asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, 2 straipsnyje nustatytas sąlygas.

Atstovo mokesčių klausimais paskyrimas savaime neturi įtakos apmokestinant atstovaujamojo asmens gautas ar suteiktas paslaugas.

(¹) OL C 64, 2008 3 8.

Rezoliucinė dalis

Reklamos paslaugų teikimo atveju, kai klientas yra įsisteigęs ne Europos Bendrijos teritorijoje, paslaugų teikimo vieta iš esmės pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1984 m. liepos 31 d. Dešimtąja Tarybos direktyva 84/386/EEB, 9 straipsnio 2 dalies e punktą nustatoma pagal kliento buveinės vietą. Tačiau valstybės narės, nukrypstant nuo minėto principo, gali pasinaudoti iš dalies pakeistos Šeštosios direktyvos 77/388 9 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta teise ir nustatyti aptariamoms paslaugoms suteikimo vietą atitinkamos valstybės narės teritorijoje.

Kai pasinaudojama iš dalies pakeistos Šeštosios direktyvos 77/388 9 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta teise, reklamos paslauga, kurią suteikia Europos bendrijoje įsisteigęs teikėjas trečiojoje valstybėje įsteigusiam galutiniam ar tarpiniam klientui, laikoma suteikta Europos bendrijoje su sąlyga, kad ji panaudojama ar ja pasinaudojama pagal iš dalies pakeistos Šeštosios direktyvos 77/388 9 straipsnio 3 dalies b punktą atitinkamos valstybės narės teritorijoje. Taip yra reklamos paslaugų teikimo atveju, kai teikiamas reklaminius pranešimus platinamas iš atitinkamos valstybės narės.

Iš dalies pakeistos Šeštosios direktyvos 77/388 9 straipsnio 3 dalies b punktas negali numatyti reklamos paslaugų, kurias teikia ne Europos bendrijos teritorijoje įsisteigęs paslaugos teikėjas savo klientams, apmokestinimo, net jei šis paslaugų teikėjas veikia kaip ankstesnių paslaugų tarpinis klientas, nes tokioms paslaugoms teikti netaikomas šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punktas ir, bendrai kalbant, šios direktyvos visos 9 straipsnis, kurio nuostatos aiškiai nurodo šios direktyvos 9 straipsnio 3 dalies b punktą.

Paslaugų teikimo iš dalies pakeistos Šeštosios direktyvos 77/388 9 straipsnio 3 dalies b punkto prasme apmokestinamasis pobūdis neklaido apmokestinamojo asmens teisei susigrąžinti PVM, jei jis atitinka 1986 m. lapkričio 17 d. Tryliktosios Tarybos direktyvos 86/560/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems

2008 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo nutartis byloje (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) – N.N. Renta SA prieš Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

(Byla C-151/08) (¹)

(Procedūros reglamento 104 straipsnio 3 dalis – Šeštoji PMV direktyva – 33 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „apyvartos mokesčiai“ – Turto perleidimo ir dokumentais įformintų teisinių sandorių mokestis)

(2009/C 90/09)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Šalys

Ieškovė: N.N. Renta SA

Atsakovė: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Direktyvos 77/388/EEB 33 straipsnio aiškinimas: 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) – Sąvoka „apyvartos mokesčiai“ – Nacionalinis turto perleidimo ir dokumentais įformintų teisinių sandorių mokestis